13 de maig: La Mare de Déu de Fàtima

Text de l'Evangeli (*Mt* 12,46-50): En aquell temps, mentre Jesús s'adreçava a la gent, la seva mare i els seus germans, que eren fora, volien parlar amb ell. Algú li digué: «La teva mare i els teus germans són aquí fora, que volen parlar amb tu». Ell li respongué: «¿Qui és la meva mare i qui són els meus germans?». Llavors, assenyalant amb la mà els seus deixebles, digué: «Aquests són la meva mare i els meus germans. El qui fa la voluntat del meu Pare del cel, aquest és el meu germà, la meva germana, la meva mare».

«El qui fa la voluntat del meu Pare del cel, aquest és el meu germà, la meva germana, la meva mare»

Mn. Antoni CAROL i Hostench
(Sant Cugat del Vallès, Barcelona, Espanya)

Avui celebrem la festa de la Mare de Déu de Fàtima, tot recordant els fets de les aparicions de la Verge Maria als tres petits pastorets Lucia, Jacinta i Francesc. Podríem dir que aquelles manifestacions —paradigmàtiques en la història de l'Església— són com "hores extres" que, en els darrers temps, ha fet Santa Maria.

I no és per a menys! Tal com Pius XII advertí, el gran pecat de la modernitat és la pèrdua del sentit del pecat. Això no surt gratis! En efecte, el món ha patit recentment les pitjors guerres de tota la història de la humanitat: mai s'havia matat i maltractat tanta gent en aquest món com en el segle XX. La descripció que va traçar Joseph Ratzinger —després, Benet XVI— és eloqüent: «Cap altra època ha lliurat guerres tan cruels, tan sagnants, com la nostra. Han succeït coses pitjors que tot el que s'ha esdevingut abans».

Però Déu és misericordiós, Pare de bondat que no ens abandona, ni que els homes ens haguem allunyat molt de la seva voluntat. Precisament en aquest segle dels "horrors i holocaustos" (expressió de sant Joan Pau II), Déu ha volgut consolar la humanitat de diverses maneres. Una d'elles han estat les aparicions de Maria Santíssima.

A finals del segle XIX destaca Lourdes; a començament del XX, sobresurten les aparicions de Fàtima. Els fets mostren uns paral·lelismes providencials. D'una banda, els interlocutors de la Verge Maria han estat molt joves —de condició senzilla, fins i tot analfabets—, però disposats a fer la voluntat del Pare del cel: aquests Jesús els reconeix com «el meu germà, la meva germana, la meva mare» (Mt 12,50). En segon lloc, el tema de la petició de Maria era la reparació pels pecats dels homes, la penitència i la pregària pels pecadors.

Preguem, avui especialment, per tal que els homes i dones d'aquest món fem la voluntat del Pare del cel i, així, esdevinguem més germans del Crist, més fills del Pare i més germans entre nosaltres mateixos.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «A Maria, la nostra Mare, li demostrarem el nostre amor treballant pel seu Fill Jesús, amb Ell i per a Ell» (Santa Teresa de Calcuta)

- «Benaurada Maria Verge de Fàtima, amb renovada gratitud per la teva presència maternal, unim la nostra veu a la de totes les generacions que et diuen benaurada. Celebrem en tu les grans obres de Déu, que mai es cansa d'inclinar-se amb misericòrdia cap a la humanitat» (Francesc)

- «(...) [María] quan Jesús, el seu Fill, va morir a la creu, la fe de Maria no va vacil·lar. Mai no va deixar de creure en "l'acompliment" de la paraula de Déu. Amb raó l'Església venera en Maria la realització més pura de la fe» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 149)